

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ!

Ο σκληρός Νόμος της Σιωπής στο "Αρκανσας. Η αποκάλυψη ενός εγκλήματος. Τα μαρτύρια και το κάψιμο του Κόννυ Φράνκλιν. Η τραγωδία της άρραβωνιαστικής του. Η παράξενη ιδέα των τεσσάρων δολοφόνων. Ένας άνθρωπος που αναστήθηκε, κλπ. κλπ.



ΚΕΙ κάτω στ' άγρια θουνά της πολιτείας του "Αρκανσας υπάρχει ένας σκληρός κι' άδυσώπητος νόμος: ο νόμος της σιωπής. Ο άνθρωπος που θά θελήσει να τον παραβή, σκοτώνεται άμέσως από τους χρυσοθήρες. Μ' αυτό τον τρόπο, ένα σωρό φρικιαστικά εγκλήματα παραμένουν άγνωστα και μυστηριώδη. Κανένας κάτοικος δεν τολμάει ν' ανοίξη το στόμα του. Ξέρει άμέσως τί περιμένει τον προδοτή.

Κι' η άστynomία έχει αφήσει αυτόν τύχη τους αυτούς τους ανθρώπους, που λύνουν μόνοι τους με τὰ μαχαίρια τις διαφορές τους... Σχετική με τὰ παραπάνω είνε η' έξής τραγική ιστορία:

—Ενα θράυδι, την ώρα που ο «σερίφης», ο άστynomός του 'Οζάρκα, Σάμ Τζόνσον, έγραφε ήσυχα στο γραφείο του μιά άναφορά, ένοιωσε κάποιον να τον χτυπάει στόν ώμο. Σήκωσε λοιπόν ξαφνιασμένος το κεφάλι του. Ένας άγνωστος στεκόταν θρήσιος κοντά του. Ο μυστηριώδης έπισκέπτης του πήρε ένα μολύβι από το γραφείο του άστynomικού κι' έγραψε άργά σ' ένα χαρτί αυτές τις λέξεις, γιατί ήταν μουγκός.

—«Ένας άθροπος δολοφονήθηκε άπάνω στα θουνά. Οί εγκληματίες, άφου πρώτα τόν βασάνισαν, τόν σκότωσαν κι' έπειτα τόν έκαψαν!»

—Πότε; ρώτησε άναστατωμένος ο άστynomικός.

—«Έδώ κι' όχτώ μήνες! Έγραψε ο μουγκός.

—Και περιμένες όχτώ μήνες για νάρθης να μάς το πής;...

—Ο Νόμος της Σιωπής, έξεις πολύ καλά, ότι κοιτένει τή γλώσσα!...

—Ο παράδοξος έπισκέπτης, άδιαφορώντας για τή καταπληκτικό ύψος του σερίφη, συνέχισε άργά το γράψιμό του:

—Κάθομαι σέ μιά καλύβα, μέσα στην έρημιά του θουνού. Μιά νύχτα είδα κάτι φλογές να φωταίνου από τή δάσος. Φοβήθηκα τότε μήπως ή φωτιά μεγαλώσει κι' έτρεσα πρός έκεينو τή μέρος για να την περιορίσω. Μόλις έφτασα όμως κοντά της, πάγωσα από τόν φόβο μου! Είδα έναν χωριανό μου έπιλωμένο άπάνω στή φωτιά να καίγεται!

—Γύρω του στεκόντουσαν τέσσερες άνθρωποι. Ένας άλλος πιά πέρα προσπαθούσε να κάνει μιά γυναίκα να σωπάσει, φράζοντας με τή χέρια του τή στόμα της.

—Πήδ πέρα άκείμα, σ' ένα δέντρο, είδα έναν άλλο κάτοικο του 'Οζάρκα να παρακολουθώ κρυμμένος προσεκτικά τή κάψιμο του θύματος. Ήταν ο Λούις Σάγκλη.

—Γνωρίζεις τή γυναίκα που καλούσε βοήθεια; ρώτησε ο άστynomός.

—Θυμάμαι καλά... Ήταν ή Τίλλα Ρούμινερ και τή θυμα ή ταν ο Κόννυ Φράνκλιν, ο άρραβωνιαστικός της.

—Ο σερίφης πήρε τή τηλέφωνο και κάλεσε τόν εισαγγελέα Χούγκ Ουίλλιαμσον. Κι' άγνωστος, συνεχίζοντας την κατάθεσί του, τούς άπεκάλυψε άκόμη, ότι όταν οι πένη εγκληματίες έκαψαν τή θυμα τους, μάεφαν ό,τι είχε άπομείνει από αυτό και τή έθαψαν στή ρίζα ενός δέντρου.

—Είνε πολύ μακριά από δω; τόν ρώτησε, όταν τελείωσε, ο σερίφης.

—Όχι. Είνε ως είκοσιπέντε χιλιόμετρα... Ο άστynomός κι' ο φίλος του εισαγγελέυς Ουίλλιαμσον, άκούουθησαν τότε τόν μυστηριώδη άγνωστο ως τόν τόπο που έγινε τή εγκλημα και στή ρίζα πράγματι ενός δέντρου άνεκάλυψαν μερικά ανθρώπινα κόκκαλα που ήσαν μαυρισμένα από τή φωτιά. Δεν ήπιχε, λοιπόν, καμιά άμφιβολία, ότι αυτός ο άνθρωπος έλεγε άλήθεια. Σ' αυτό τή μέρος είχε έκτυλιχθί ένα φρικιαστικό εγκλημα.

—Οί δυο φίλοι διευθύνθησαν τότε πρός τή καλύβα του Λούις Σάγκλη, ο όποιος έκάνιζε ήσυχα τήν πίπα του, καθισμένος στήν πόρτα, και δέν έδειξε καμιά άνησυχία όταν είδε τόν άστynomικό.

—Τί έξεις για τήν δολοφονία του Κόννυ Φράνκλιν; τόν ρώτησε άπότομα ο «σερίφης».

—Ο «θείος», όπως άποκαλούσαν τόν γέρο κάτοικο του 'Οζάρκα, χωρίς να κουνηθί από τήν θέσι του, τού άπάντησε άτάραχος:

—Δέν έξρω τίποτα. Ο νόμος της σιωπής εξακολουθεί να άπάρχη στόν τόπο μας...

—Ο σερίφης αναγκάσθηκε τότε να τόν άπειλήσει, ό,τι θά τόν φυλάκιζε. Μά ο Λούις Σάγκλη δέν είχε δη τίποτα, ούτε ήξερε τά όνόματα τών δολοφόνων.

—Ο «σερίφης» και ο εισαγγελέυς, άπογοητευμένοι, αναγκάσθηκαν να τόν αφήσουν και πήγαν να θρούν τήν Τίλλα Ρούμινερ. Καθόταν μαζί με τήν μητέρα της και τά μικρά άδέλφια της σέ μιά παράγκα, κοντά τή δάσος. Στήν άρχή, ή άρραβωνιαστική του Κόννυ κούταζε τούς άστynomικούς μ' ένα θλέμμα τρόμου και δέν τόλμησε να μιλήσει.

—Φοβάμαι τήν εκδίκησί σου, είνε στόν σερίφη. Θά με σκοτώσουν κι' έ μ' ένα ο δ' πα σ' κι' έ κείνον ά μιλήσω!

—Υστερα όμως από λίγο, κατανικώντας τή φόβο της, τούς άπεκάλυψε όλη τήν φρικιαστική τραγωδία:

—Πηγαίναμε με τόν άρραβωνιαστικό μου, διηγήθηκε στους άστynomικούς, για να κανουσίουμε με τόν πάστορα τή μέρα τού γάμου μας... Ξαφνικά, μόλις είχαμε φτάσει σ' ένα έρημο μέρος τού δάσους, μάς έπετέθησαν πένη άνθρωποι, "Αρπαξαν τόν άγαπημένο μου Κόννυ, τόν έδυσαν κι' άρχισαν να τού χαράζουν τή δέρμα και τή μαχαίρια τους. Ο Ένας από αυτούς μου έκλεισε τή στόμα με τή χέρια του και με άναγκασε να παρακολουθώσω όλο τή μαρτύριο τού άρραβωνιαστικού μου. Άφου οι κακούργοι θεάρεθηκαν να τόν βασανίζουν με τά μαχαίρια τους, μάεφαν έξλα, τόν έδεσαν γερά πάνω σ' ένα δέντρο, κι' έπειτα έβαλαν φωτιά...

—Επειδή όμως οβρλιάζε δυνατά από τούς πόνους, ο Ένας απ' αυτούς τόν έπλησίασε κοντά του χτύπησε με τή μαχαίρι του στήν καρδιά! Δέν άντεχα να θλέπω τόν άρραβωνιαστικό μου να καίγεται και λιποθύμωσα... Όταν συνήλθα, δέν ύπήρχε τίποτα πιά απ' αυτόν. Οί κακούργοί μου έδειξαν τότε τά μαχαίρια τους και με φοβέρισαν, ό,τι άν μιλήσω, θά πάσω και έγώ τά ίδια.

—Καλά, και δέν άνησυχώ κανείς για τήν εξαφάνισι του Κόννυ Φράνκλιν; ρώτησε ο σερίφης.

—Όλος ο κόσμος νόμισε ό,τι με είχε εγκαταλείψει κι' είχε φύγει μακριά από τήν 'Οζάρκα, τού άπάντησε ή Τίλλα Ρούμινερ.

—Ξέρεις τά όνόματα τών δολοφόνων; τήν ρώτησε ο εισαγγελέυς.

—Η Τίλλα Ρούμινερ τότε έβγαλε μιά κραυγή φρίκης κι' άρχισε να διηγείται σαν να παραμύθαγε:

—Ναι! Ναι... Ο Γερηνγουαίη ήταν έκεינו που προσπαθούσε να με κάνει να σωπάσω, ο Έστερ χτυπούσε τόν Κόννυ με μιά μητερή πέτρα, ο Γιούγκερ τόν χτυπούσε και τόν κομμάτιαζε άλύπητα... Δυστυχισμένο μου Κόννυ!... Α τόν κακούργο τόν Χουάτι, με τί λίσσα του έμπηξε τή μαχαίρι στήν καρδιά...

—Μά ο μουγκός μάς έγραψε, ό,τι ήσαν πένη οι δολοφόνοι, παρατήρησε ο σερίφης.

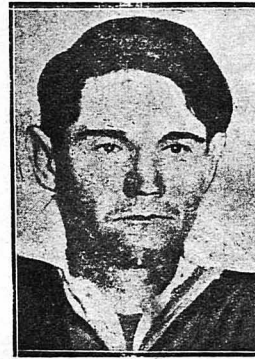
—Η Τίλλα Ρούμινερ διάσασε μιά στιγμή κι' έπειτα τού άπάντησε:

—Όχι, όχι, ήσαν τέσσερες! Ο μουγκός ξεγελάσθηκε. Ήσαν μονάχα τέσσερες!

—Ο «σερίφης» διάταξε τότε τούς άστynomικούς που τόν άκούουθουσαν, να ουλλάξουν τούς τέσσερες εγκληματίες. Έπειτα, έβαλε σ' ένα αυτοκίνητο τήν Τίλλα Ρούμινερ, τόν μουγκό και τόν Λούις Σάγκλη και με τήν συνοδεία τών χωροφυλάκων, για να τούς προστατεύσουν από τούς έξαγριωμένους κατοίκους του 'Οζάρκα που ήθελαν να τούς τι-



Η άρραβωνιαστική του Κόννυ Φράνκλιν, Τίλλα Ρούμινερ



Ο πέμπτος δολοφόνος, πουπαιξε τή ρόλο τού νεκραναστημένου...

μωρήσουν, γιατί είχαν παραβή τον Νόμο της Σιωπής, τους ώδηγησε στο αστυνομικό τμήμα...

Η υπόθεσις αυτή δεν θα είχε τίποτα το εξαιρετικό και θα ήταν ένα από τα συνηθισμένα άγρια δράματα της έρωτικής τιγρήλας, αν τη μέρα που δικάζοντοσαν οι τέσσερες έγκληματίαι, δεν παρουσιαζόταν...το θύμα πρό των καταλήκτων δικαστών.

—Είμαι ο Κόνου Φράνκλιν, δήλωσε κατηγορηματικά στους δικαστάς. Φανάξτε την άρραβωνιαστικιά μου να με αναγνωρίση!...

Η Τίλλα Ρούμινερ, όμως, δεν τον άγνωρίζε. —'Οχι, όχι! Δεν είνε αυτός, ψιθύρισε, δεν είνε ο Κόνου! 'Ο άγαπημένος μου ήταν ξανθός κι' είχε γκριζά μάτια, ενώ αυτός είνε μελαχρινός με μαύρα μάτια.

—Τίλλα, άγαπημένη μου Τίλλα, δεν με γνωρίζεις λοιπόν; Με ξεχάσας τόσο γρήγορα; φώναξε ο άρραβωνιαστικός της κι' έκανε να την άγκαλιάση.

Μά εκείνη τραβήχτηκε με φρίκη από κοντά του. —'Οχι, δεν είσαι έσύ!... Τόν άγαπημένο μου τον είδα να τον σκοτώνουν μπροστά μου!... "Έπειτα, άν είσαι έσύ ο Κόνου, πές μου τί τραγουδι μου τραγουδούσας όταν είμαστε μαζί;... τόν ρώτησε, περιέργη, η Τίλλα.

—Μά, τό «Σ τό δρόμο με τά μονα χ ι κ ά π ε ο κ α», έκανε εκείνος κι' άρχισε να τό τραγουδάη!...

Η Τίλλα Ρούμινερ πήγαινε να τρελλαθή από τόν τρόπο της. —'Οχι, δεν τραγουδούσας έτσι ο άγαπημένος μου!... Αυτός ο άνθρωπος είνε ψεύτης, ψιθύρισε τρέμοντας σύγκορη.

Τότε επενέθη ο πατέρας της. —'Αν είσαι ο Κόνου, είπε στον άγνωστο, που είνε η φουσαρμόνικα σου;

Ο άγνωστος έβγαλε από τήν τσέπη του μια φουσαρμόνικα κι' άρχισε να παίζη.

—Δέν είσαι ο Κόνου! φώναξε θυμωμένος ο Ρούμινερ. 'Ο Κόνου έπαιζε με μεγάλη μαεστρία. 'Εσύ δέν ξέρεις τίποτα!...

Παραδόξως όμως, οι δυο άλλοι μάρτυρες που έκλήθησαν κατόπι, άνεγνωρίσαν στο πρόσωπο του άγνωστού, τόν Κόνου Φράνκλιν!

Οι δικασταί δέν ήξεραν τί να παραδεχθούν. Τέλος, ύστερα από μία πολυώρη σύσκεψη, εκήρυξαν άθώους τούς κατηγορούμενούς και διέταξαν να τούς αφήσουν ελεύθερους...

—'Υστερα από δυο μέρες, μπροστά στα πεύκα ύψώθηκε πάλι μία τεράστια φωτιά κι' όταν ο σερφίης έχοντας μια κακή προαίσθησι έτρεξε με τούς αστυνομικούς εκεί πέρα, βρήκε τά πτώματα της Τίλλας Ρούμινερ και τών δυο άλλων μαρτύρων, του μουγκού και του Λούις Σώνκλι να καίγονται μέσα στις φλόγες...

Ο Νόμος της Σιωπής, είνε ο τρομερότερος νόμος της πολιτείας του 'Αρκανσας!

—'Όσο για τόν άγνωστο που παρουσιάσθηκε στο δικαστήριο ως Κόνου Φράνκλιν, μαντεύει κανείς εύκολα, ότι ήταν ο πέμπτος δολοφόνος.

Η Τίλλα Ρούμινερ είχε μισοτρελλαθή από τή φρίκη και δέν τόν θυμόταν πειά. 'Ο πέμπτος λοιπόν δολοφόνος έπαιζε τό ρόλο του «θύματος» και τέλος, όταν κατάφερε να άθώωχη τούς συνηθούς του, εκδικήθηκε μαζί τούς εκείνους που είχαν μιλήσει, παραβαίνοντας τόν σκληρό Νόμο της Σιωπής.

XENRY ΜΩΣΝΙΚ

**ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ**  
**Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 18 ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α.**

Ο αριθμός 18 είχε παίξει σπουδαίο ρόλο στη ζωή του άειμνήστου βασιληά μας Γεωργίου.

Στην Ελλάδα ήρθε στά 1863 (1+8+6+3=18) στις 18 Μαρτίου κι' ήταν τότε 18 χρόνων. 'Ανιγορεύθη βασιληάς στις 18 Μαρτίου. Τό όνομά του Γεώργιος Χριστιανός άποτελείται από 18 γράμματα. 'Ο πατέρας του είχε γεννηθή στά 1818. 'Ο αριθμός αυτός άποτελείται από δυο 1's και τό άθροισμα τών ψηφίων του είνε 18. 'Άλλα και τό όνομα της βασιλικής σύζυγού του 'Ολγα Κωνσταντινόβνα άποτελείται από 18 γράμματα.

Συμπτώσεις, θα πήτε...

Στα αίτια της νευρασθενείας ποίε να ζητηθούν ποδά- ποδά στην κατάρχοσι του άμυελιν! 'Ετσι τουλάχιστον εφθέγγεται ο διαμαρτυρούμενος Ιερώνυμ Σαμουήλ Λούβαρν, σε κάποια διάλεξί του, την όποια έκανε τελευταίως. 'Ο σεβασμός και σεφές αυτός λειτουργός του 'Υψίστου απέδειξε με σειρά παραδειγματών ότι ολό φλύαροι άνθρωποι είνε και οι ολό νευρασθενικοί!...

Λιγότερα λοιπόν τά λόγια σας, άγαπητοί μας άναγνώστες — και ποδ παντός, άγαπητές μας άναγνώστριες! — για νάχτε έ- έσφαλισμένη τήν Ισορροπία του νευρικού συστήματός σας!...



**ΑΠ' ΟΛΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟ**

**ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ**

Οι Γάλλοι και τά παρατσούκλια. Οι κίωνοι 'Αμερικανισμοί. Μία μακχέρια ρεζλιάρια. Πανω στον τάφο του μακχρίτη. Για 50 δολάρια! Τό δηλητήριο της νικητινής. Πώς να τό άπεφύγετε. 'Η προσοχή των μελητών στο σχολείο. Τί λέγει ένας Βέλγος παιδαγωγός, κτλ. κτλ.

Οι Γάλλοι τούς τοζογίφρους τούς ονομάζουν «'Αραβα», τούς κλαχέρ τών θεάτρων «Ρωμαίους», τούς θυρωρούς «'Ελβετούς», τούς τυχοδιώκτες «Βοημούς», τούς δολιούς «'Αμερικανούς», τούς δανειστάς «'Αγγίλους», τούς ιπάτοους «Κινέζους», τούς λάγνους «Γουέζους», τούς μεθύσιους «Πολωνούς», τούς φιλαργίρους «'Εβραίους», κι' όσους κά- νουν ματσαράγες στα χωριά «Γραικούς» ('Ελληνας)!

Σε ένα από τά πολυάριθμα νεκροταφεία τής Νέας 'Υόρκης μοτοούσε, από όλιγων άκόμη χρόνων, να διαβάση κανένας έπάνω σε μία λιπα- τιά λάκα τήν εξής 'Αμερικανιώτατη...ρεζλιάρια :

«'Ενθάδε μόν κείται, εύρίσκειται όμως εις τάς άγκάλας του 'Υψίστου, ο μακχρίτης σύζυγός μου V. H. S., αυτοκτο- νήσας με ρεβόλβερ συστήματος Κόλτ. Τά ρεβόλβερ αυτά πω- λούνται στην όδο Old Brown 32 και είνε εξάριστα και θαυ- μασίας άποτελεσματικότητος όπλα, γινα κατι τέτοιες περι- πτώσεις».

'Ο κατασκευαστής τών ρεβόλβερ Κόλτ έπληρώσε στην άπαρηγόρητη χήρα 50 δολάρια, για να τού παραχωρηθή τό διακόσμο να χαράξη έπάνω στην λάκα του τάφο του μακχρίτη σύζυγού της τήν ποσότητα αυτή έπιτιμία ρεζλιάρια.

Είνε γνωστόν ότι ο καπνός έχει, κοντά στα άλλα συστατικά του, και μεγάλη δύναμη νικητινής. 'Η νικητινή είνε δημίωτα στη γαστήρη δηλητήριο και μία σταγόνια της άρκει, όταν χυθή έπάνω στη γλώσσα ανθρώπου ή σκυλιού, να επιφέρη τό θάνατο.

Γιά τά αποφύγον οι καπνισταί τή χρονία δηλητηρίασι της νικητινής, μορουν να κα- ταργήσουν στο εξής άπλούτατο όσο και άπο- τελεσματικό προφύλακτικό : Τοποθετούν με- σα στην πίπα τους ένα μικρό κομματάκι βα- λανκισ, βοητηγμένο σε διάλυσι ταννικού ή κητριού όξέος. 'Ο καπνός, περνώντας από τό βαλανκισ, αφηνει εκεί τήν νικητινή του, ή όποια μετατρέεται σε ταννική ή κητρική νικητινή και δέν φτάνει ως τά άνατονευστικά όργανά μας.

Σύμφωνα με τίς παρατηρήσεις του Βέλγου παιδαγωγού Σούντεν, ή προσοχή τών μαθη- τών κατά τήν ώρα του μαθήματος είνε άντιστρόφως άνάλογος προς τήν θερμοκρασία του άέρος.

Άηλαδή είνε μεγαλύτερη τόν χειμώνα και μικρότερη τό θερος. Με- γαλύτερη κατά τίς πρωινές ώρες και μικρότερη κατά τίς μεσημερινές. 'Επίσης είνε μεγαλύτερη στις ανότερες τάξεις, ποαά στις κατώ- τερες. Μεγαλύτερη στα...θήλια, παρά στα άρρενα, ή δε διαφορά ή- πέρ τών θηλέων αυξάνεται άκόμη περισσότερο κατά τόν χειμώνα.

Σε ένα ξενοδοχείο του 'Αμβούργου κάποιος κύριος παρέθεσε προς τμήν μιάς κυρίας γείνια. Κατά τή διάρκεια του γεύματος αίσθη ή κυρία βρήκε μέσα σε ένα στρεΐδι ένα όμοίωτο μαργαριτάρι, άξιας τριών χιλιάδων μαρχων.

Τό εφόρημα αυτό έγινε άφορη δικαστικού άγώνος, για τήν εξής αι- τία : 'Ο μόν ξενόδοχος διεκδικεί τό μαργαριτάρι, λέγοντας ότι ποί- λησε μόνον τό στρεΐδι και όχι τό πολιτικό λετροάδι στην κυρία. Τό διε- κδικεί όμως και ο φίλος της κυρίας, λέγοντας ότι αυτός έπληρώσε τά καταναλωθέντα φαγητά, μεταξύ τών όποιων και τό στρεΐδι.

'Εντομιαξού, και ή κυρία όρισε δικηγόρο, διεκδικώντας κι' αυτή με τή σειρά της τό μαργαριτάρι, με τόν ισχυρισμό ότι τό γείνια παρετέθη προς τμήν της, επομένως δε πάλν ό,τι μτήκε στο τραπέζι της άνήκε δικαιωματικώς!...

Σε ποόν, λοιπόν, άγαπητοί μας άναγνώσταί, άνήκει τό μαργαριτά- ρι; 'Ο λύτης του αίνιγματος παρακάλεσε να φωτίση και τόν δυστυχ- σμένω δικαστή του 'Αμβούργου, ο όποιος τραβίει άκόμη τά μαλλιά του.

Τά αίτια της νευρασθενείας ποίε να ζητηθούν ποδά- ποδά στην κατάρχοσι του άμυελιν! 'Ετσι τουλάχιστον εφθέγγεται ο διαμαρτυρούμενος Ιερώνυμ Σαμουήλ Λούβαρν, σε κάποια διάλεξί του, την όποια έκανε τελευταίως. 'Ο σεβασμός και σεφές αυτός λειτουργός του 'Υψίστου απέδειξε με σειρά παραδειγματών ότι ολό φλύαροι άνθρωποι είνε και οι ολό νευρασθενικοί!...